

فصلنامه پرستاری داخلی - جراحی

ISSN : 2322-178X

دوره: ۳ شماره: ۲ تابستان سفید

مقالات پژوهشی

- ۶۱ طراحی مدل مراقبت معنوی در توانبخشی بیماران مبتلا به سرطان... مژکان رهنما، مسعود فلاحتی خشکناب، سادات سید باقر مداخ، فضل الله احمدی
 - ۷۱ تأثیر عصاره ریشه سنبل الطیب بر شدت عالیم خلقی و رفتاری سندروم پیش از قاعدگی... زهرا بهبودی مقدم، معصومه خیرخواه، شهناز گلیان تهرانی، سعید گودرزی، حمید حقانی، رقیه شیروود غلامی
 - ۷۷ کفایت دیالیز افراد مبتلا و غیر مبتلا به دیابت مراجعه کننده به بیمارستان ۲۲ بهمن گناباد... مریم عشقیزاده، کوکب بصیری مقدم، طاهره بلوچی بیدختی، زهرا صفرپور غریب، شراره مختاری
 - ۸۴ تأثیر پیگیری تلفنی بر کیفیت زندگی بیماران مبتلا به دیابت نوع دو... سکینه سبزواری، طاهره لشکری، فربیا برهانی، عباس عباس زاده
 - ۹۱ ارزیابی وضعیت تغذیه در زنان باردار مراجعه کننده به مرکز بهداشتی - درمانی شهرستان ایرانشهر... فرزانه منتظری فر، منصور کرجی بانی، میترا ستوده، الهام امراللهی بیوکی
 - ۹۹ بررسی تأثیر آموزش مبتنی بر مدل مراقبت مشارکتی بر رفتار تغذیه‌ای اعضای خانواده بیماران مبتلا به دیابت نوع دو... مهدی مامنه، سیما لک دیزجی، آزاد رحمانی، مژکان بهشید
 - ۱۰۷ تأثیر تمرينات ثبات دهنده در آب بر میزان شدت درد و شاخص‌های تعادلی مردان مبتلا به کمردرد مزمون غیر اختصاصی... مهدی مهجور، سید علی اکبر هاشمی جواهری، امیر شهریار آریامنش، ناهید خوشفتار یزدی، اعظم انفرادی
- مقاله کوتاه**
- ۱۱۴ بررسی تأثیر کرم املا (EMLA) بر شدت درد رگ گیری کودکان ۶-۱۲ ساله بسترهای در بیمارستان‌های آموزشی دانشگاه علم پژوهشی رفسنجان... پریسا شاه محمدی‌پور، گلناز فروغ عامری، مجید کاظمی، یونس جهانی

انجمن علمی پرستاری ایران

فصلنامه پرستاری داخلی و جراحی

دوره ۳، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۳

آدرس سایت مجله: <http://www.ijmsn.ir>

صاحب امتیاز: دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی زاهدان، دانشکده پرستاری و مامایی

دارای رتبه علمی پژوهشی از یکصد و دهمین جلسه کمیسیون نشریات علوم پزشکی کشور به شماره ۱۰۰/۵۰۷ ۹۲/۳/۲۷ مورخ

مدیر اجرایی و جانشین سردبیر: فتحیه کرمان ساروی (استادیار پرستاری)

امور نشر (ویراستاری فارسی و انگلیسی، صفحه آرایی، طراحی):

شرکت فرانگان راداندیش

کارشناس اجرایی و مدیر پایگاه: مهدیه رضایی

شماره استاندارد بین المللی نشریه: ۲۲۲۲-۱۷۸۸X

شماره شاپا الکترونیکی: ۲۲۲۲-۴۱۶۹

شماره مجوز ارشاد اسلامی: ۹۰/۷/۲۴، ۱۹۱۹۱/۹۰

مدیر مسئول و سردبیر: دکتر علی نویدیان (دانشیار راهنمایی و مشاوره)

اسامي هیئت تحریریه

دکتر علی‌الله اربابی سرجو: استادیار پرستاری دانشگاه علوم پزشکی زاهدان
علوم پزشکی زاهدان

دکتر عیسی محمدی: استاد پرستاری دانشگاه تربیت مدرس تهران

دکتر زهرا مودی: استادیار مامایی دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

دکتر ندا مهرداد: استادیار پرستاری دانشگاه علوم پزشکی تهران

فرشته نجفی: مربی پرستاری دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

دکتر علی نویدیان: دانشیار راهنمایی و مشاوره دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

دکتر علیرضا نیکبخت نصرآبادی: استاد پرستاری دانشگاه علوم پزشکی تهران

دکتر فریبا یعقوبی نیا: استادیار پرستاری دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

دکتر فریده یغمایی: دانشیار پرستاری دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان

دکتر عزیزالله اربابی سرجو: استادیار پرستاری دانشگاه علوم پزشکی زاهدان
دانشیار پرستاری دانشگاه تربیت مدرس تهران

دکتر محمود ایمانی: دانشیار بیماری‌های کودکان دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

دکتر فاطمه رخشانی: استاد آموزش بهداشت دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

دکتر مسعود روبداری: دانشیار آمار دانشگاه علوم پزشکی تهران

دکتر هوشنگ سندگل: دانشیار بیماری‌های داخلی دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

دکتر محسن طاهری: دانشیار ژنتیک دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

دکتر عباس عبادی: دانشیار پرستاری دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله تهران

دکتر مسعود فلاحی خشکناب: دانشیار پرستاری دانشگاه علوم بهزیستی و

توابیخانی تهران

فتیحه کرمان ساروی: استادیار پرستاری دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

اسامي داوران اين شماره:

دکتر فروزان آتش زاده شوریده، دکتر فربیا برهانی، دکتر اکرم ثناگو، دکتر سکینه سبزواری، دکتر شهلا شفیعی، دکتر منصور شهرکی،

دکتر رضا ضیغمی، دکتر عباس عباس زاده، دکتر محمد رضا فیروزکوهی، شهین دخت نوابی ریگی،

دکتر علی نویدیان، دکتر فربیا یعقوبی نیا.

زمینه موضوعی: تخصصی پرستاری

حمایت علمی و تأمین اعتبارات مالی مجله: معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی زاهدان، با همکاری انجمن علمی پرستاری ایران.

استفاده از مطالب نشریه با ذکر منابع بلامانع می‌باشد.

این مجله در پایگاه اینترنتی پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (ISC)، **Magiran** و **Iran Medex** نمایه شده است.

آدرس: زاهدان، میدان مشاهیر، دانشکده پرستاری و مامایی زاهدان، کد پستی: ۹۸۱۶۹۱۳۳۹۶

تلفن: ۰۵۴۱-۲۴۳۸۴۷۳ - ۰۵۴۱-۲۴۴۲۴۸۱ نمبر: Email: ijmsn@zaums.ac.ir

بررسی تأثیر آموزش مبتنی بر مدل مراقبت مشارکتی بر رفتار تغذیه‌ای اعضای خانواده بیماران مبتلا به دیابت نوع دو

مهدی مامنه^۱, سیما لک دیزجی^۲, آزاد رحمانی^۳, مژگان بهشید^۴

مقاله پژوهشی

۱. مری، گروه پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

۲. استادیار، گروه پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

۳. دانشجوی دکتری پرستاری، مرکز تحقیقات آموزش پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

فصلنامه پرستاری داخلی - جراحی، سال سوم، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۳، صفحات ۱۰۶-۹۹

چکیده

زمینه و هدف: رعایت رژیم غذایی از ارکان مهم در مراقبت و پیشگیری از بروز دیابت نوع دو در افراد مستعد می‌باشد. در مداخلات آموزشی انجام شده در ایران، اعضای خانواده بیماران مبتلا به دیابت نوع دو کمتر در برنامه آموزشی شرکت داده می‌شوند. بنابراین هدف از مطالعه حاضر، تعیین تأثیر آموزش بر اساس مدل مراقبت مشارکتی بر رفتار تغذیه‌ای خانواده بیماران مبتلا به دیابت نوع دو بود.

مواد و روش‌ها: این پژوهش از نوع کارآزمایی بالینی تصادفی یک سوکور بود که در سال ۱۳۹۲ در مرکز آموزش دیابت تبریز انجام گرفت. نمونه پژوهش شامل ۴۰ نفر از اعضای درجه اول خانواده بیماران (یک نفر از خانواده هر بیمار) مبتلا به دیابت نوع دو بود که به صورت تصادفی ساده به دو گروه مداخله (۲۰ نفر) و کنترل (۲۰ نفر) تقسیم شدند. برای سنجش رفتار تغذیه‌ای از پرسشنامه تعديل شده سبک زندگی استفاده شد. ابتدا پیش‌آزمون از دو گروه اخذ و سپس آموزش مشارکتی برای گروه مداخله (شامل مراحل انگیزش، آماده‌سازی، درگیری‌سازی و ارزشیابی بود) به مدت ۷ جلسه ۱ ساعته برگزار شد. سه ماه پس از اتمام برنامه مشارکتی، پس‌آزمون از دو گروه اخذ گردید. داده‌ها با استفاده از آزمون‌های کای دو و تی مستقل در نرم‌افزار آماری SPSS نسخه ۱۳ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: دو گروه آزمون و کنترل از نظر سن، جنس، سطح تحصیلات، شغل، وضعیت تأهل و وضعیت اقتصادی تفاوت آماری معنی‌داری با یکدیگر نداشتند. گروه آزمون بعد از مداخله آموزشی در قسمت‌های مربوط به مصرف فست‌فود ($P = 0.001$), مصرف میوه ($P = 0.005$) و سبزی ($P = 0.004$), کنسروها ($P = 0.003$), شیرینی ($P = 0.007$), روغن نباتی جامد ($P = 0.007$), سویس و کالباس ($P = 0.005$), روش معمول پخت غذا ($P = 0.003$) و خوردن شام سنگین و دیر وقت ($P = 0.007$) عملکرد بهتری را نسبت به گروه کنترل گزارش نمودند.

نتیجه‌گیری: آموزش بر اساس مدل مراقبت مشارکتی سبب اصلاح سبک زندگی اعضای خانواده بیماران مبتلا به دیابت نوع دو در بسیاری از شاخص‌ها و رفتارهای تغذیه‌ای شده است. با توجه به نتایج پژوهش توصیه می‌شود از الگوی مراقبت مشارکتی جهت آموزش تغذیه‌ای اعضای خانواده بیماران مبتلا به دیابت نوع دو استفاده گردد.

کلید واژه‌ها: دیابت نوع دو، مدل مراقبت مشارکتی، (فتار تغذیه‌ای، آموزش، اعضا خانواده)

نویسنده مسؤول:

آزاد رحمانی

دانشگاه علوم پزشکی تبریز

پست الکترونیک:

azad.rahamani@yahoo.com

تاریخ دریافت مقاله: ۹۲/۱۰/۲۸

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۳/۳/۱۹

مقدمه

درصد و در بررسی به عمل آمده در مطالعه قند و لبید تهران ۱۱/۴ درصد گزارش شده است. البته در صورت غربالگری از افراد مبتلا به دیابت توسط تست تحمل گلوکز خوراکی، تعداد بیشتری افراد مبتلا به دیابت شناسایی خواهد شد. بنابراین شیوع دیابت نوع دو در ایران از این رقم بالاتر هم خواهد رفت.^۳ بر اساس بررسی‌های مرکز تحقیقات غدد و متابولیسم دانشگاه علوم پزشکی تهران، استان‌های یزد، بوشهر، تهران، مشهد، آذربایجان شرقی و مازندران به ترتیب بیشترین مبتلایان به دیابت را دارند.^۵

دیابت قندی یکی از بیماری‌های مزمن است که سالیان دراز گریبان گیر شر بوده و در سراسر دنیا پراکنده است و در تمام سنین دیده می‌شود.^۱ این بیماری علاج قطعی ندارد و بهترین درمان، پیشگیری از آن است و پیچیده‌ترین بیماری از نظر مدیریت بیماری و لزوم خودمراقبتی محسوب می‌شود.^۲

یکی از انواع بیماری دیابت قندی، دیابت قندی نوع دو می‌باشد که حدود ۹۰-۹۵ درصد افراد مبتلا به دیابت را درگیر می‌کند.^۳ در بیشتر مطالعات شیوع دیابت نوع دو بر اساس ملاک سازمان جهانی بهداشت ۵-۶

با توجه به این که یکی از علل عمله مرگ و میر و ابتلا به بیماری در جوامع امروزی به اعمال نادرست سبک زندگی مانند عادات غذیهای ناسالم مربوط می‌شود و با توجه به اثوبی از شواهد که یانگر وجود رابطه میان سبک زندگی افراد و ابتلا به بیماری دیابت نوع دو می‌باشد،^{۲۰،۲۱} ضرورت تأکید بر تعديل رژیم غذایی به عنوان عامل مهمی در کاهش بروز و پیش‌آگهی این بیماری در افراد مستعد به طور کامل بر جسته و قابل توجه است. از سوی دیگر با توجه به این که نتایج تحقیقات نشان دهنده تأثیر مثبت این مدل آموزشی در بیماران مبتلا به فشار خون بالا،^{۱۸} نارسایی قلبی،^{۱۹} بیماری‌های عروق کرونری^{۲۰} و برونوشیولیت مزمن می‌باشد،^{۲۱} بنابراین پژوهش حاضر با هدف تعیین تأثیر آموزش بر اساس الگوی مراقبت مشارکتی بر اصلاح رفتارهای تغذیه‌ای اعضای خانواده بیماران مبتلا به دیابت نوع دو صورت گرفت.

مواد و روش‌ها

این کارآزمایی بالینی در سال ۱۳۹۲ بر روی ۴۶ نفر از اعضای درجه اول (خواهر، برادر، دختر و پسر) بیماران مبتلا به دیابت نوع دو که در انجمن دیابت شهر تبریز عضویت داشتند، انجام شد. حجم نمونه بر اساس مطالعه مقدماتی بر روی ۱۰ نفر از اعضای خانواده با استفاده از فرمول نسبت‌ها^{۲۰} درصد $P_1 = 30$ درصد $P_2 = 0/05$ و $\alpha = 0/05$ و توان 80 درصد^{۱۹} ۱۶ نفر در هر گروه و با توجه به احتمال ریزش ۲۳ نفر در هر گروه محاسبه شد. واحدهای پژوهش از پرونده‌های فعلی بیماران انجمن دیابت انتخاب شدند. بنابراین ۴۶ پرونده بیمار به صورت قرعه‌کشی انتخاب و اعضای درجه یک به صورت تصادفی در دو گروه مداخله (۲۳ پرونده) و کنترل (۲۳ پرونده) مورد بررسی قرار گرفتند. ۴ نفر از شرکت کنندگان در جریان پژوهش به علت مشکلات رفت و آمد و ۲ نفر به دلیل عدم تکمیل پس‌آزمون از مطالعه خارج شدند. در نهایت داده‌های ۴۰ نفر از اعضای خانواده در دو گروه مداخله (۲۰ نفر) و کنترل (۲۰ نفر) جمع‌آوری گردید. معیارهای ورود این افراد شامل توانایی برقراری ارتباط، حداقل سن ۱۸ سال، عدم دریافت برنامه آموزشی هم‌زمان و برخورداری از حداقل سواد خواندن و نوشتن بود. غیبت در یکی از جلسات آموزشی به عنوان معیار خروج از مطالعه در نظر گرفته شد.

ابزار مورد استفاده در این پژوهش، پرسشنامه استاندارد سبک زندگی (Life style questionnaire) بود که پس از تعديل مورد استفاده قرار گرفت. در ضمن این ابزار در مطالعات انجام شده در ایران نیز مورد استفاده قرار گرفت.^{۲۲} پرسشنامه فوق شامل دو قسمت بود: قسمت اول برخی مشخصات فردی- اجتماعی اعضای خانواده بیماران و قسمت دوم نیز سبک زندگی را در ابعاد تغذیه، ورزش و فعالیت فیزیکی، استعمال دخانیات، خواب و استرس مورد بررسی قرار می‌دهد. در مطالعه حاضر تنها از گویه‌های بعد تغذیه استفاده گردید. این بخش شامل ۱۴ گویه (۵۶ امتیاز) بود که ۱۳ سؤال بر اساس مقیاس چهار گزینه‌ای لیکرت [به صورت همیشه (۴ امتیاز)، اغلب (۳ امتیاز)، به ندرت (۲ امتیاز) و هیچ وقت (۱ امتیاز)] مورد سنجش قرار گرفت. یک سؤال هم در ارتباط با روش معمول پخت غذا بود (به صورت یافته سرخ

از سوی دیگر مشخص شده است که بیش از ۵۰ درصد اعضای درجه اول خانواده بیماران مبتلا به دیابت نوع دو در سینه ۲-۸۰ سالگی به دیابت مبتلا خواهند شد.^{۲۳} و گواه این واقعیت است که دیگر اعضای خانواده بیماران مبتلا به دیابت نوع دو که بیشتر بدون علامت بوده و از بیماری خود آگاه نیستند، در معرض خطر ابتلا به این بیماری قرار دارند و استرس ابتلا به این بیماری سبک زندگی کل خانواده را تحت تأثیر قرار می‌دهد. امروزه ارتباط عوامل خطر سبک زندگی با بروز بیماری دیابت نوع دو در حال بررسی است.^{۲۴} تحقیقات نشان داده‌اند که با تعییر سبک زندگی می‌توان از ۹۰ درصد موارد جدید دیابت نوع دو پیشگیری کرد.^{۲۵} یکی از ابعاد مهم سبک زندگی در جهت پیشگیری از بروز بیماری دیابت نوع دو و درمان آن، تغذیه می‌باشد که تأثیر آن در پیشگیری از بروز دیابت نوع دو در مطالعات محدودی به وجود نشان داده شده است.^{۲۶-۲۷} تغذیه جزو جدایی ناپذیر تمام مراقبت‌ها و مدیریت برنامه‌های مربوط به دیابت نوع دو است؛ به طوری که مختصین مراقبت بهداشتی تعیین از تغذیه و اصول رژیم درمانی را یکی از مهم‌ترین موارد در مراقبت‌های دیابت نوع دو می‌دانند.^{۲۸}

یکی از راهکارهای مهم جهت تعديل رژیم غذایی خانواده بیماران مبتلا به دیابت نوع دو، استفاده از الگوهای آموزشی مشارکتی است.^{۲۹} فرایند مشارکت افراد یکی از اجزای کلیدی توانمندسازی آنان می‌باشد که امروزه مورد توجه آموزش دهنده‌گان بهداشت قرار گرفته است و در جهت ارتقا و بهبود کیفیت زندگی مورد استفاده قرار می‌گیرد.^{۳۰} از طرف دیگر مشکلات ادراکی و شناخت ناکافی بیماران از بیماری درست نشان دارد. عامل اصلی این مشکل، فقدان رابطه مراقبتی مؤثر بین ارکان اصلی درمان و مراقبت از بیماری است و راه حل این معضل، اصلاح این ساختار یعنی بهبود روابط تنگاتنگی با عدم رعایت رژیم درمانی توسط آنان دارد. عامل اصلی این مشکل، فقدان رابطه مراقبتی مؤثر بین ارکان اصلی درمان و مراقبت از بیماری است و راه حل این معکوس، اصلاح این ساختار یعنی بهبود روابط مراقبتی می‌باشد. بنابراین برای بهبود و برقراری رابطه مراقبتی مؤثر می‌توان از مفهوم و رویکرد مشارکت در فرایند مراقبت استفاده نمود. کار بر اساس یک مدل پرستاری (به خصوص مدلی که برگرفته از فرهنگ بومی جامعه باشد) موجب کمک به پرسنل وضعیت بیماران، برقراری ارتباط مفید و معنی دار بین بیماران و پرستاران، تعیین اهداف مراقبتی، بهبود کیفیت مراقبت و راهنمایی و شفاف‌سازی فعالیت‌ها می‌شود. یکی از الگوهای آموزشی بومی شده که در سال‌های اخیر در حیطه پرستاری ایران به کار گرفته شده، الگوی مراقبت مشارکتی است که اولین بار در سال ۱۳۸۰ در دانشگاه تربیت مدرس طراحی و برای کنترل فشار خون بالا مورد استفاده قرار گرفت.^{۳۱} برای اولین بار در این الگو نظریه مشارکت در فرایند مراقبت پردازش شده و شامل چهار مرحله انگیزش، آماده‌سازی، درگیرسازی و ارزشیابی می‌باشد. اهداف این الگو، ایجاد و برقراری یک رابطه مؤثر، متعادل و مستمر بین اعضای تیم درمانی و بیمار، افزایش همکاری، انگیزش و مسؤولیت‌پذیری افراد تیم در فرایند مراقبت و درمان می‌باشد. برای دستیابی به اهداف ذکر شده، مراحل الگو در قالب یک ساختار منظم ارایه شده‌اند که با رعایت ارتباط و توالی منطقی و تکاملی به صورت مجموعه‌ای به هم پیوسته و پویا عمل می‌کنند و برای هر مرحله برنامه‌های عملی مشخصی پیش‌بینی شده است.^{۳۲،۳۳}

نتایج مثبت و منفی اعمال آموزشی و اقدامات قبلی مورد بررسی و بازبینی قرار گرفت و راهنمایی‌های لازم جهت تصحیح ابرادها ارایه شد. در واقع مرحله نهایی مدل یعنی ارزشیابی در جریان این ویزیت‌ها به اجرا درآمد.

سبک زندگی تغذیه‌ای بیماران دو گروه مداخله و کنترل یک ماه بعد از آخرین ویزیت پیگیری و در ارزشیابی نهایی سنجیده شد. لازم به ذکر است که تمام محتوای آماده شده جهت آموزش اعضای خانواده بیماران برگرفته از کتابچه‌های آموزشی مرکز انجمدن دیابت شهر تبریز بود. از آزمون کای دو و تی مستقل برای مقایسه پیش‌آزمون و پس‌آزمون بین گروه‌ها و برخی مشخصات فردی-اجتماعی در دو گروه استفاده شد. در نهایت داده‌ها در نرم‌افزار آماری SPSS نسخه ۱۳ موردن تجزیه و تحلیل قرار گرفت و $P < 0.05$ به عنوان سطح معنی‌داری در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

میانگین و انحراف معیار سن در دو گروه مداخله و کنترل به ترتیب 29.15 ± 9.21 و 29.50 ± 9.50 سال بود و بر اساس آزمون آماری تی مستقل، اختلاف معنی‌داری بین این میانگین‌ها وجود نداشت. طبق یافته‌های جدول ۱، تفاوت آماری معنی‌داری بین متغیرهای جنس، سطح تحصیلات، شغل، وضعیت تأهل و وضعیت اقتصادی در اعضای خانواده شرکت کننده در گروه‌های کنترل و مداخله مشاهده نشد.

جهت بررسی رفتار تغذیه‌ای افراد شرکت کننده در گروه‌های مداخله و کنترل قبل از انجام مراقبت مشارکتی از آزمون کای دو استفاده گردید. تفاوت آماری معنی‌داری بین رفتارهای تغذیه‌ای دو گروه در پیش‌آزمون وجود نداشت (جدول ۲). در رابطه با سؤال روش معمول پخت غذا قبل از مداخله، مقایسه دو گروه نشان داد که 50% درصد از هر دو گروه از روش سرخ کردنی استفاده می‌کردند که تفاوت آماری معنی‌داری را در دو گروه نشان نداد.

کردنی، بیشتر آب پز و هر دو به طور مساوی). لازم به ذکر است که سؤالات این قسمت‌ها قابل جمع بستن نبود و هر گویه به صورت جداگانه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

ابتدا اعضا خانواده بیماران دو گروه به صورت مجزا و جهت انجام پیش‌آزمون به مرکز دیابت تبریز دعوت شدند. سپس اطلاعات کاملاً در مورد مطالعه در یک جلسه یک ساعته به اعضا خانواده به طور جداگانه برای هر گروه ارایه و رضایت آگاهانه آنان اخذ گردید. مراحل آموزش مشارکتی به شرح زیر برای گروه مداخله اجرا گردید:

در مرحله «انگیزش» آگاه‌سازی افراد نسبت به بیماری و عواقب و پیامدهای خطرناک آن انجام گرفت که این مرحله در یک جلسه دو ساعته و در طول هفت‌های اول اجرا شد. در مرحله «آماده‌سازی» هفته اول طی یک جلسه یک ساعته در مورد اهداف مدل، زمان‌بندی برنامه آموزش مشارکتی، ماهیت ویزیت‌ها، مدت زمان انجام هر ویزیت و اهداف ویزیت‌ها صحبت شد و در مرحله «درگیرسازی» جلسات آموزشی در قالب ویزیت‌های مشارکتی آموزشی و مشارکتی پیگیری برای گروه مداخله انجام شد. هر مددجو در ویزیت مشارکتی اول توسط پژوهشک متخصص و با حضور سایر اعضا و پرستار ویزیت گردید و مطالب آماده شده در رابطه با ماهیت بیماری و روش‌های پیشگیری به روش سخنرانی توسط پژوهشگر ارایه شد. اطلاعات و مهارت‌های لازم در مورد اهمیت و نحوه رعایت رژیم غذایی مناسب برای گروه مداخله در ویزیت مشارکتی دوم و طی حدود ۶۰-۸۰ دقیقه اجرا و مطالب آموزشی موردنیاز به صورت کتابچه و جزوی آموزشی به هر یک از اعضا داده شد. در ویزیت مشارکتی پیگیری اول و دوم، هر کدام از این ویزیت‌ها برای گروه مداخله جداگاهی مدت نیم ساعت در دو جلسه و به فاصله یک هفته از پایان ویزیت مشارکتی آموزشی دوم و به فاصله یک هفته از یکدیگر تشکیل شد. در این ویزیت‌ها ضمن بررسی مشکلات مددجویان،

جدول ۱: برخی مشخصات فردی-اجتماعی مشارکت کنندگان در دو گروه مداخله و کنترل

متغیر	ذی‌گروه		تعداد (درصد)	گروه مداخله (۲۰ نفر)	گروه کنترل (۲۰ نفر)	P*
	ذکر	مؤنث				
سطح تحصیلات	دانشگاهی	ابتدایی	۴ (۲۰)	۲ (۱۰)	۱ (۵)	۰.۴۰
	دبلیم	راهنما	۱ (۵)	۹ (۴۵)	۱ (۵)	۰.۷۵
	خانه‌دار	آرامنای	۶ (۳۰)	۳ (۱۵)	۴ (۲۰)	۰.۱۹۰
	کارمند	متأهل	۲ (۱۰)	۲ (۱۰)	۱ (۵)	۰.۶۲۰
	بازنشسته	مجرد	۱ (۵)	۱۲ (۶۰)	۱۴ (۷۰)	۰.۱۹۰
	کارگر	متاهل	۳ (۱۵)	۱ (۵)	۱۰ (۵۰)	۰.۱۹۰
وضعیت تأهل	سایر	مطلوب	۸ (۴۰)	۱۲ (۶۰)	۶ (۳۰)	۰.۲۶۰
	نیمه مطلوب	نامطلوب	۱۰ (۵۰)	۱۴ (۷۰)	۱۰ (۵۰)	۰.۱۹۰
	نامطلوب	نیمه مطلوب	۴ (۲۰)	۴ (۲۰)	۶ (۳۰)	۰.۱۹۰
	نیمه مطلوب	نامطلوب	۴ (۲۰)	۴ (۲۰)	۱۰ (۵۰)	۰.۱۹۰

* آزمون کای دو

جدول ۱۰: توزیع فراوانی رفتارهای تغذیه‌ای افراد شرکت کننده در گروه‌های مداخله و کنترل قبل از آنها مراقبت مشارکتی

P*	تعداد (درصد)	همیشه	گروه‌ها	متغیر	
	به ندرت	هیچ وقت	اغلب		
۰/۱۷۰	۸ (۴۰)	۸ (۴۰)	۴ (۲۰)	۰ (۰)	مداخله
	۳ (۱۵)	۱۳ (۶۵)	۴ (۲۰)	۰ (۰)	کنترل
۰/۵۴۰	۰ (۰)	۱ (۵)	۷ (۳۵)	۱۲ (۶۰)	مداخله
	۰ (۰)	۰ (۰)	۶ (۳۰)	۱۴ (۷۰)	کنترل
۰/۱۱۰	۰ (۰)	۱ (۵)	۹ (۴۵)	۱۰ (۵۰)	مداخله
	۰ (۰)	۰ (۰)	۴ (۲۰)	۱۶ (۸۰)	کنترل
۰/۱۷۰	۲ (۱۰)	۲ (۱۰)	۱۰ (۵۰)	۶ (۳۰)	مداخله
	۱ (۵)	۸ (۴۰)	۶ (۳۰)	۵ (۲۵)	کنترل
۰/۵۶۰	۰ (۰)	۴ (۲۰)	۱۱ (۵۵)	۵ (۲۵)	مداخله
	۰ (۰)	۷ (۳۵)	۹ (۴۵)	۴ (۲۰)	کنترل
۰/۸۷۰	۰ (۰)	۳ (۱۵)	۱۱ (۵۵)	۶ (۳۰)	مداخله
	۰ (۰)	۲ (۱۰)	۱۱ (۵۵)	۷ (۳۵)	کنترل
۰/۷۹۰	۵ (۲۵)	۱۰ (۵۰)	۴ (۲۰)	۱ (۵)	مداخله
	۵ (۲۵)	۱۱ (۵۵)	۴ (۲۰)	۰ (۰)	کنترل
۰/۱۹۰	۰ (۰)	۰ (۰)	۱۰ (۵۰)	۱۰ (۵۰)	مداخله
	۰ (۰)	۳ (۱۵)	۸ (۴۰)	۹ (۴۵)	کنترل
۰/۵۵۰	۲ (۱۰)	۸ (۴۰)	۹ (۴۵)	۱ (۵)	مداخله
	۰ (۰)	۹ (۴۵)	۱۰ (۵۰)	۱ (۵)	کنترل
۰/۹۱۰	۰ (۰)	۴ (۲۰)	۷ (۳۵)	۹ (۴۵)	مداخله
	۰ (۰)	۵ (۲۵)	۷ (۳۵)	۸ (۴۰)	کنترل
۰/۶۴۰	۵ (۲۵)	۵ (۲۵)	۴ (۲۰)	۶ (۳۰)	مداخله
	۲ (۱۰)	۵ (۲۵)	۵ (۲۵)	۸ (۴۰)	کنترل
۰/۳۰۰	۸ (۴۰)	۷ (۳۵)	۴ (۲۰)	۱ (۵)	مداخله
	۴ (۲۰)	۱۲ (۶۰)	۴ (۲۰)	۰ (۰)	کنترل
۰/۱۰۰	۵ (۲۵)	۱۲ (۶۰)	۳ (۱۵)	۰ (۰)	مداخله
	۴ (۲۰)	۷ (۳۵)	۹ (۴۵)	۰ (۰)	کنترل

* آزمون کای دو

شاخص‌ها و رفتارهای تغذیه‌ای مانند مصرف فست‌فود، میوه‌ها، سبزی‌ها، کنسروها، شیرینی‌ها، روغن نباتی جامد، سوپسیس و کالباس، خوردن شام سنگین و دیروقت و همچنین روش معمول پخت غذا در خانواده می‌شود. به نظر می‌رسد این مدل با تقویت انگیزه بیماران و مشارکت دادن آن‌ها در کمک به بهبود سلامتی‌شان می‌تواند در رفتارهای تغذیه‌ای سالم نقش مؤثری داشته باشد، اما از آن‌جایی که در بخش‌های مربوط به مصرف برنج، نان، روغن مایع، حبوبات و گوشت قرمز تفاوت آماری معنی‌داری بعد از مداخله بین دو گروه مشاهده نشد؛ چنین برمی‌آید که تغییر عادات غذایی نیاز به زمان طولانی و دخالت‌های مستمر داشته باشد.

در مطالعات دیگر در ایران تأثیر به کارگیری این مدل بر برخی پیامدهای سایر بیماری‌ها مورد بررسی قرار گرفته است.^{۱۹، ۲۲، ۳۳} همکاران مطالعه‌ای را با هدف تأثیر به کارگیری مدل مراقبت مشارکتی بر کیفیت زندگی بیماران مبتلا به نارسایی قلبی انجام دادند. نتایج مطالعه آنان نشان داد که میانگین نمرات کیفیت زندگی در گروه مداخله نسبت به گروه کنترل بهبود معنی‌داری پیدا کرده است.^{۱۹}

یافته‌ها در خصوص تأثیر اجرای مدل مراقبت مشارکتی بر رفتارهای تغذیه‌ای اعضای خانواده بیماران مبتلا به دیابت نوع دو نشان داد که بعد از مداخله در بخش‌های مربوط به مصرف فست‌فود، میوه‌ها، سبزی‌ها، کنسروها، شیرینی‌ها، روغن نباتی جامد، سوپسیس و کالباس و خوردن شام سنگین و دیروقت تفاوت آماری معنی‌داری در سبک تغذیه‌ای بین دو گروه مشاهده شد (جدول ۳).

مقایسه دو گروه در رابطه با سؤال روش معمول پخت غذا نشان داد که بیشتر افراد در گروه کنترل (۵۰ درصد) از روش سرخ کردنی و بیشتر افراد گروه مداخله (۶۵ درصد) از هر دو روش آب پز و سرخ کردنی به طور مساوی استفاده می‌کردند که تفاوت معنی‌داری را در دو گروه نشان داد (P = ۰/۰۰۳).

بحث

نتایج مطالعه نشان داد که آموزش بر اساس مدل مراقبت مشارکتی سبب اصلاح سبک زندگی اعضا خانواده بیماران مبتلا به دیابت نوع دو در بسیاری از

جدول ۱۲: توزیع فراوانی (فتا)های تغذیه‌ای افراد شرکت کننده در گروه‌های مداخله و کنترل بعد از انجام مراقبت مشارکتی

P*	تعداد (درصد)	همیشه	اغلب	به ندرت	هیچ وقت	متغیر
۰/۰۱۰	۲ (۱۰)	۵ (۲۵)	۱۲ (۶۰)	۱ (۵)	مداخله	خوردن فست فودها (غذاهای آماده مانند ساندویچ و...)
	۰ (۰)	۱ (۵)	۱۰ (۵۰)	۹ (۴۵)	کنترل	
۰/۷۵۲	۰ (۰)	۰ (۰)	۹ (۴۵)	۱۱ (۵۵)	مداخله	برنج
	۰ (۰)	۰ (۰)	۱۰ (۵۰)	۱۰ (۵۰)	کنترل	
۰/۱۸۵	۰ (۰)	۰ (۰)	۹ (۴۵)	۱۱ (۵۵)	مداخله	نان
	۰ (۰)	۰ (۰)	۵ (۲۵)	۱۵ (۷۵)	کنترل	
۰/۰۳۸	۰ (۰)	۲ (۱۰)	۱۲ (۶۰)	۶ (۳۰)	مداخله	روغن مایع
	۰ (۰)	۹ (۴۵)	۶ (۳۰)	۵ (۲۵)	کنترل	
۰/۲۵۳	۰ (۰)	۲ (۱۰)	۱۰ (۵۰)	۸ (۴۰)	مداخله	جیوبات
	۰ (۰)	۶ (۳۰)	۹ (۴۵)	۵ (۲۵)	کنترل	
۰/۱۱۴	۰ (۰)	۳ (۱۵)	۱۶ (۸۰)	۱ (۵)	مداخله	گوشت قرمز
	۰ (۰)	۲ (۱۰)	۱۲ (۶۰)	۶ (۳۰)	کنترل	
۰/۰۰۳	۱۰ (۵۰)	۹ (۴۵)	۱ (۵)	۰ (۰)	مداخله	کنسروها
	۱ (۵)	۱۰ (۵۰)	۸ (۴۰)	۱ (۵)	کنترل	
۰/۰۰۵	۰ (۰)	۰ (۰)	۷ (۳۵)	۱۳ (۶۵)	مداخله	میوه‌ها
	۴ (۲۰)	۸ (۴۰)	۴ (۲۰)	۴ (۲۰)	کنترل	
۰/۰۰۱	۲ (۱۰)	۱۵ (۷۵)	۳ (۱۵)	۰ (۰)	مداخله	شیرینی‌ها
	۰ (۰)	۲ (۱۰)	۱۲ (۶۰)	۶ (۳۰)	کنترل	
۰/۰۰۴	۰ (۰)	۰ (۰)	۸ (۴۰)	۱۲ (۶۰)	مداخله	سبزی‌ها
	۰ (۰)	۷ (۳۵)	۹ (۴۵)	۴ (۲۰)	کنترل	
۰/۰۰۷	۶ (۳۰)	۷ (۳۵)	۷ (۳۵)	۰ (۰)	مداخله	روغن نباتی جامد
	۱ (۵)	۶ (۳۰)	۵ (۲۵)	۸ (۴۰)	کنترل	
۰/۰۰۵	۱۲ (۶۰)	۶ (۳۰)	۲ (۱۰)	۰ (۰)	مداخله	سوسیس و کالباس
	۲ (۱۰)	۸ (۴۰)	۸ (۴۰)	۲ (۱۰)	کنترل	
۰/۰۰۷	۹ (۴۵)	۱۰ (۵۰)	۱ (۵)	۰ (۰)	مداخله	خوردن شام سنگین و دیروقت
	۲ (۱۰)	۱۰ (۵۰)	۸ (۴۰)	۰ (۰)	کنترل	

* آزمون کای دو

هموگلوبین A1c و کیفیت زندگی مرتبط با سلامت در بیماران مبتلا به دیابت بررسی گردید. گروه مداخله نسبت به گروه کنترل در بعد رعایت رژیم غذایی ارتقای معنی‌داری از خود نشان دادند.^{۲۶} پژوهش فارسی و همکاران در شهر تهران به بررسی کاربرد الگوی باور بهداشتی در تغییر رفتار مراقبت از خود در بیماران مبتلا به دیابت نوع دو پرداخت. پس از انجام مداخله تغییر معنی‌داری در آگاهی در مورد رعایت رژیم غذایی مشاهده شد.^{۲۷}

مطالعه شریفی‌زاد و همکاران در انجمن دیابت ایران به بررسی آموزش تغذیه بر اساس مدل تغییر رفتار بزنف شامل باورها، نگرش‌ها، هنجارهای Beliefs, Attitudes, Subjective-Norms (BASNEF and Enabling-Factors model به دیابت نوع دو پرداختند. نتایج به دست آمده حاکی از افزایش آگاهی بیماران پس از ارایه آموزش بود.^{۲۸} امنیتی و همکاران نیز نشان دادند که آموزش بر نگرش و رفتار تغذیه‌ای بیماران مبتلا به دیابت نوع دو مؤثر است.^{۲۹} مشابه این نتایج را می‌توان در مطالعه مردانی حموله و شهر کی واحد در نجف آباد اصفهان مشاهده کرد. آن‌ها نشان دادند که عملکرد بیماران مبتلا

ازادی و محمدی تأثیر الگوی مراقبت مشارکتی را در بهبود کیفیت زندگی بیماران شریان کرونری مورد بررسی قرار دادند که یافته‌های تحقیق آن‌ها نشان دهنده مؤثر بودن این الگو در بهبود کیفیت زندگی این بیماران بود.^{۲۲} خوشنویس و همکاران تأثیر الگوی مراقبت مشارکتی را بر کیفیت زندگی مصدومان شیمیابی مبتلا به برونشیولیت مزمن آزمایش کردند. نتایج مطالعه آن‌ها نشان داد که این الگو باعث بهبود کیفیت زندگی مصدومان شیمیابی مبتلا به برونشیولیت مزمن می‌شود.^{۳۰} نتایج مطالعه حاضر نیز نشان داد که آموزش بر اساس این الگو سبب ارتقای رفتار تغذیه‌ای خانواده بیماران مبتلا به دیابت نوع دو می‌گردد.

همچنین در مطالعات دیگر کاربرد سایر مدل‌های آموزشی بر رفتارهای تغذیه‌ای بیماران مبتلا به دیابت بررسی شده است.^{۳۱} رضایی و همکاران در مطالعه خود نشان دادند که آموزش تغذیه موجب تغییرات معنی‌داری در فرستنجهای بیوشیمیابی، افزایش دریافت فیبر و ویتامین C و کاهش دریافت کلسیترول و کربوهیدرات‌ساده در بیماران مبتلا به دیابت می‌گردد^{۳۲} که با نتایج پژوهش حاضر همخوانی دارد. در مطالعه آقامالی و همکاران میزان

روش آموزشی برای اصلاح سبک زندگی خانواده بیماران مبتلا به دیابت نوع دو استفاده گردد.

تعارض منافع

هیچ گونه تعارض منافع توسط نویسندهای بیان نشده است.

سهم نویسندهای

مهدی مامنه: طراحی و اجرای پژوهش و نگارش مقاله
سیما لک دیزجی: همکاری در طراحی، مشارکت در نگارش مقاله
آزاد رحمانی: همکاری در طراحی، تجزیه و تحلیل داده‌ها و تأیید نهایی مقاله
مزگان بهشتی: نظارت بر طرح و مشاوره علمی و مشارکت در نگارش مقاله.

سپاسگزاری

مقاله حاضر برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد پرستاری بود که با کد IRCT201305165665N3 بدین وسیله از مسؤولین انجمن دیابت بیمارستان سینا شهر تبریز و تمام خانواده‌هایی که در این مطالعه شرکت نمودند و همچنین از حمایت‌های معاونت پژوهشی و مرکز تحقیقات دانشجویی دانشکده پرستاری دانشگاه علوم پزشکی تبریز قدردانی می‌گردد.

References

1. Sadeghi Movahhed F, Molavi P, Sharghi A. On the relationship between coping strategies and mental health of diabetic patients. J Fundam Ment Health 2010; 12(46): 480-7. [In Persian].
2. Keim KS, Taylor C, Sparrer A, van Delinder J, Parker S. Social and Cultural Barriers to Diabetes Prevention in Oklahoma American Indian Women. Prev Chronic Dis 2004; 8(1): 211-223.
3. Shojaeizadeh D, Estebsari F, Aezam K, Batebi A, Mostafaei D. Comparison of Diabetes Type II Patients Life Style Effective Factors With That of Healthy People. J Shaheed Sadoughi Univ Med Sci 2008; 16(2): 71-9. [In Persian].
4. Najafipour F, Zareizadeh M. Prevalence of DM – IGT and IFG in first degree relative family members of type 2 diabetes in Tabriz. Iran J Diabetes Lipid Disord 2004; 4(1): 51-7. [In Persian].
5. Pajuh M. Which are the Diabetes province of Iran? [Online]. [cited 2014 Aug]; Available From: URL: <http://isna.ir/fa/news/90121200900>
6. Bjornholt JV, Eriksson G, Liestol K, Jervell J, Thaulow E, Eriksson J. Type 2 Diabetes and Maternal Family History. Diabetes Care 2000; 23: 1255-9.
7. Najafipour F, Azizi F, Zareizadeh M. Prevalence of epidemiologic family diabetes type 2 in Tehran. Iran J Diabetes Lipid Disord 2004; 4(1): 35-42. [In Persian].
8. Venkat Narayan KM, Gregg EW, Fagot-Campagna A, Engelgau MM, Vinicor F. Diabetes a common, growing, serious, costly, and potentially preventable public health problem. Diabetes Research and Clinical Practice 2000; 50(Suppl 2): S77-S84.
9. King H. WHO and the International Diabetes Federation: regional partners. Bull World Health Organ 1999; 77(12): 954.
10. Ghanei L, Harati H, Hadaegh F, Azizi F. Effect lifestyle modification on the incidence of type 2 diabetes. Pajouhesh Dar Pezeshki 2009; 33(1): 21-30. [In Persian].
11. Knowler WC, McCance DR, Nagi DK. Epidemiological studies of the causes of NIDDM. In: Leslie RDG, Editor. Causes of Diabetes: Genetic and Environmental Factors. Hoboken, NJ: John Wiley & Sons; 1993. p. 188-218.
12. Kahn CR, Weir GC. Joslin's diabetes mellitus. Philadelphia, PA: Lea & Febiger; 1994.
13. Spelsberg A, Manson JE. Towards prevention of NIDDM. In: Leslie RDG, Editor. Causes of Diabetes: Genetic and Environmental Factors. Hoboken, NJ: Wiley; 1993. p. 319-45.
14. Pan XR, Yang WY, Li GW, Liu J. Prevalence of diabetes and its risk factors in China, 1994. National Diabetes Prevention and Control Cooperative Group. Diabetes Care 1997; 20(11): 1664-9.
15. Najimi A, Azadbakht L, Hassanzadeh A, Sharifrad G. The effect of nutrition education on risk factors of cardiovascular diseases in elderly patients with type 2 diabetes: a randomized controlled trial. Iran J Endocrinol Metab 2011; 13(3): 256-63. [In Persian].
16. Ghanbari A, ParsaYekta Z, Faghizadeh S, Hshemi SM. Application of self-care model of factors affecting quality of life and metabolic status of non-insulin dependent

به دیابت در زمینه رعایت تغذیه قبل از آموزش در وضعیت خوبی قرار نداشت که بعد از انجام مداخله آموزشی با اختلاف معنی‌داری بهبود پیدا کرد.^{۳۰}
مطالعات دیگری نیز وجود دارند که همگی نشان دهنده تأثیرات مثبت آموزش بر جنبه‌های مختلف رفتارهای تغذیه‌ای بیماران مبتلا به دیابت هستند.^{۳۱-۳۵}
بیماران مبتلا به دیابت به دلیل برخوردار بودن از استرس بیشتر به دلیل ابتلای به بیماری، تمایل بیشتری برای تغییر رفتارهای خود دارند. شرکت کنندگان مطالعه حاضر اعضای خانواده بیماران مبتلا به دیابت بودند که نتایج نشان داد مدل مراقبت مشارکتی سبب اصلاح رفتارهای تغذیه‌ای این افراد می‌شود.
مطالعه حاضر نیز مانند دیگر مطالعات پژوهشی دارای محدودیت‌هایی بود؛ از جمله این که پیکری تنها به مدت سه ماه انجام گرفت و عملکرد تغذیه‌ای تنها بر اساس خودگزارش دهی اعضا خانواده بیماران مورد سنجش قرار گرفت. بنابراین توصیه می‌شود تأثیرات طولانی مدت استفاده از الگوی مراقبت مشارکتی بر رفتار تغذیه‌ای خانواده بیماران مبتلا به دیابت نوع دو بررسی و از شاخص‌های تغذیه‌ای عینی نیز برای بررسی تأثیرات واقعی استفاده از این الگو استفاده گردد.

نتیجه‌گیری

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که آموزش بر اساس الگوی مراقبت مشارکتی می‌تواند سبب اصلاح ابعاد مختلفی از رفتارهای تغذیه‌ای اعضا خانواده بیماران مبتلا به دیابت نوع دو شود. بنابراین توصیه می‌شود از این

- diabetic patients using path analysis. *Daneshvar Med* 2004; 11(51): 65-74. [In Persian].
17. Speer PW, Jackson CB, Peterson NA. The relationship between social cohesion and empowerment: support and new implications for theory. *Health Educ Behav* 2001; 28(6): 716-32.
 18. Mohammadi E. Design and evaluation of collaborative care model to control high blood pressure. [Thesis]. Tehran, Iran: Tarbiat Modarres University, 2001. [In Persian].
 19. Borhani F, Khoshab H, Abbaszadeh A, Rashidinejad HR, Mohammadi E. Study of the effect of partnership care model on the quality of life in patients with heart failure. *Iran J Crit Care Nurs* 2012; 5(1): 43-8. [In Persian].
 20. Aas AM, Bergstad I, Thorsby PM, Johannessen O, Solberg M, Birkeland KI. An intensified lifestyle intervention programme may be superior to insulin treatment in poorly controlled Type 2 diabetic patients on oral hypoglycaemic agents: results of a feasibility study. *Diabet Med* 2005; 22(3): 316-22.
 21. Hu FB, Manson JE, Stampfer MJ, Colditz G, Liu S, Solomon CG, et al. Diet, lifestyle, and the risk of type 2 diabetes mellitus in women. *N Engl J Med* 2001; 345(11): 790-7.
 22. Azadi F, Mohammadi E. Effects of partnership care model on quality of life. *Iran J Nurs Res* 2006; 1(2): 9-23. [In Persian].
 23. Khoshnevis MA, Javadinasab M, Ghanei M, Hoseini SY, Karimi Zarchi AA, Ebadi A, et al. Effect of using collaborative care model on life quality of chemical injured patients suffering from chronic bronchiolitis. *Iran J Crit Care Nurs* 2009; 2(2): 47-50. [In Persian].
 24. Moghadasian S, Sahebi Hagh MH, Aghaallah L. Lifestyle of hemodialysis patients in comparison with outpatients. *J Care Sci* 2012; 1(2): 101-7. [In Persian].
 25. Rezaei N, Tahbaz F, Kimiagar M, Alavi Majd H. Effect of nutrition education on metabolic control of subjects with type 1 diabetes. *Feyz* 2005; 9(4): 36-42. [In Persian].
 26. Aghamolaei T, Eftekhar H, Mohammad K, Sobhani A, Shojaeizadeh D, Nakhjavani M, et al. influence of educational intervention using interaction approach on behavior change, hemoglobin ALC and health - related quality of life in diabetic patients. *J Sch Public Health Inst Public Health Res* 2004; 3(4): 13. [In Persian].
 27. Farsi Z, Jabari M, Ebadi A, Asad M. Application of health belief model in change of self-care behaviors of diabetic patients. *Iran J Nurs* 2009; 22(61): 61-72. [In Persian].
 28. Sharifirad G, Najimi A, Hassanzadeh A, Azadbakht L. Application of BASNEF educational model for nutritional education among elderly patients with type 2 diabetes: improving the glycemic control. *J Res Med Sci* 2011; 16(9): 1149-58.
 29. Amini N, Bayat F, Rahimi M, Bekri G, Taheri G, Shojaeenezadeh D. Effect of education on knowledge, attitude and nutritional behavior of patients with type 2 diabetes. *Journal of Health & Development* 2013; 1(4): 306-14. [In Persian].
 30. Mardani Hamuleh M, Shahraki Vahed A. Effects of education based on health belief model on dietary adherence in diabetic patients. *Iran J Diabetes Lipid Disord* 2010; 9(3): 268-75. [In Persian].
 31. Kashfi SM, Khani Jyhouni A, Bahadori Khalili R, Hatami M. Evaluation of the effects of educating about nutrition and jogging on the blood sugar of type II diabetic patients of a clinic in Shiraz, Iran. *Hakim* 2009; 12(3): 54-60. [In Persian].
 32. Melati A, Mousavi Nasab S, Kerdegari M. A study of the effects of controlling diabetes factors by using HbA 1C values on the Zanjan diabetic patients. *J Zanjan Univ Med Sci* 2000; 8(32): 12-6. [In Persian].
 33. Sharifian A, Delavari A, Shahsavari S, Shaykhesmaeli F. Hemoglobin A1c and Factors Influence it in Diabetic Patients Coming to the Diabetes Center of Kurdistan Province in Year 1999. *Sci J Kurdistan Univ Med Sci* 2001; 5(2): 7-12. [In Persian].
 34. Heydari GH, Moslemi S, Montazerifar F, Heydari M. Efficacy of education on knowledge, attitude & practice of Type II diabetic patients in relation to correct nutrition. *Zahedan J Res Med Sci* 2002; 4(4): 207-14. [In Persian].
 35. Kamrani A. The effect of educational program based on health belief model on behavior nutrition diabetic [Thesis]. Isfahan, Iran: School of Health, Isfahan University of Medical Sciences 2007. [In Persian].

The effect of education based on the collaborative care model on the nutritional behaviors of family members of patients with type II diabetes

Mehdi Mamene¹, Sima Lakdizaji¹, Azad Rahmani², Mojgan Behshid³

1. Instructor, Department of Nursing, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran.
2. Assistant Professor, Department of Nursing, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran.
3. PhD Student in Nursing, Medical Education Research Center, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran.

Original Article

Medical - Surgical Nursing Journal, 2014; 3(2): 99-106

ABSTRACT

Background and Objective: A healthy diet is one of the most important matters in caring and preventing type II diabetes in susceptible individuals. In interventional trainings performed in Iran, the family members of patients with type II diabetes are very rarely entered into training programs. Therefore, the aim of this study is to investigate the effect of education based on the collaborative care model on nutritional behavior of families of patients with type II diabetes.

Materials and Method: This study is a single-blind randomized clinical trial undertaken in the Educational Center of Diabetes of Tabriz, Iran, in 2012. The sample consisted of 40 first-degree family members of patients with type II diabetes (one member from each family) who were randomly divided into two groups of intervention (20 individuals) and control (20 individuals). In order to evaluate nutritional behavior, the modified lifestyle questionnaire was applied. First, the two groups took the pre-test and then collaborative training was held for seven one-hour sessions for the intervention group. Collaborative training consisted of the stages of motivation, preparation, engagement, and evaluation. The two groups took the post-test 3 months after the intervention. The data were analyzed by using chi-square and Student's independent t-test in SPSS version 13.

Results: There was no statistically significant difference between the intervention and control groups in regards to age, gender, education level, job, marital status, and economic status. After the educational intervention, the intervention group reported better performance in comparison to the control group in items related to using fast foods ($P = 0.001$), fruits ($P = 0.005$), vegetables ($P = 0.004$), canned food ($P = 0.003$), sweets ($P = 0.001$), solid vegetable oil ($P = 0.007$), sausages ($P = 0.005$), the usual way of cooking food ($P = 0.003$) and eating heavy and late-time dinners ($P = 0.007$).

Conclusion: The results showed that training based on the collaborative care model modifies the lifestyle of family members of patients with type II diabetes in most of the indices and nutritional behaviors. Based on the results, it is recommended to use the collaborative care model for nutritional training of family members of patients with type II diabetes.

Keywords: Type II diabetes, collaborative care model, nutritional behavior, training, family members

Please cite this article as: Mamene M, Lakdizaji S, Rahmani A, Behshid M. The effect of education based on the collaborative care model on the nutritional behaviors of family members of patients with type II diabetes. Medical - Surgical Nursing Journal 2014; 3(2): 99-106.

Medical & Surgical Nursing Journal

Vol. 3, No. 2, 2014

Owned and Published by: Zahedan University of Medical Sciences and Health Services, Nursing and Midwifery School

ISSN: 2322-178X

Online ISSN: 2322-4169

Ministry of Health and Medical Education License No: 19191/90, 90.7.24

Chairman & Editor-in-Chief:

Ali Navidian, PhD (Associate Professor of Family Counseling)

Iranian Nursing Association

Executive Manager and Successor as Editor-in-Chief:

Fatihe Kermansaravi, MSc (Assistant Professor of Nursing)

Copy edit, Layout edit and Design:

Farzanegan Radandish Co.

Editorial Office & Internet Manager:

Mahdiye Rezaei

Editorial Board

Alhani F. (PhD), Associate Professor of Nursing, Tarbiat Modares Tehran.

Arbab-Sarjoo AA. (PhD), Assistant Professor of Nursing, Zahedan University of Medical Sciences.

Ebad A. (PhD), Associate Professor of Nursing, Baqiyatallah University of Medical Sciences.

Fallahi Khoshknab M. (PhD), Associate Professor of Nursing, University of Social Welfare and Rehabilitation.

Imani M. (MD), Associate Professor of Pediatrics Diseases, Zahedan University of Medical Sciences.

Kermansaravi F. (MSc), Assistant Professor of Nursing, Zahedan University of Medical Sciences.

Metanat M. (MD), Associate Professor of Infectious Diseases, Zahedan University of Medical Sciences.

Mehrdad N. (PhD), Assistant Professor of Nursing, Tehran University of Medical Sciences.

Mohammadi I. (PhD), Professor of Nursing, Tarbiat Modares Tehran.

Moodi Z. (PhD), Assistant Professor of Midwifery, Zahedan University of Medical Sciences.

Najafi F. (MSc), Instructor of Nursing, Zahedan University of Medical Sciences.

Navidian A. (PhD), Associate Professor of Family Counseling, Zahedan University of Medical Sciences.

Nikbakht Nasrabi AR. (PhD), Professor of Nursing, Tehran University of Medical Sciences.

Rakhshani F. (PhD), Professor of Health Education, Zahedan University of Medical Sciences.

Roodbari M. (PhD), Associate Professor of Statistic, Tehran University of Medical Sciences.

Sanadgol H. (MD), Associate Professor of Internal Medicine, Zahedan University of Medical Sciences.

Taheri M. (PhD), Associate Professor of Medical Genetic, Zahedan University of Medical Sciences.

Yaghmaei F. (PhD), Associate professor of nursing, Islamic Azad university Zanjan branch.

Yaghoobinia F. (PhD), Assistant Professor of Nursing, Zahedan University of Medical Sciences.

The referee of this edition

Atashzade Shourideh F. (PhD), Abbaszadeh A. (PhD), Borhani F. (PhD), Falahi Khoshknab M. (PhD), Firozkohi MR. (PhD), Navabi Rigi SH, Navidian A. (PhD), Sabzevari S. (PhD), Sanago A. (PhD), Shafei SH. (PhD), Shahraki M. (PhD), Yaghoobinia F. (PhD), Zeighami R. (PhD).

Background and Fields: Nursing

Funded By: Undersecretary for Research at Zahedan University of Medical Sciences with Cooperative by Iranian Nursing Association.

Reprinting of this publication is subject to citing the references, and all rights reserved.

This journal is indexed in Islamic World Science Citation (ISC), Iran Medex and Magiran.

Address: Medical & Surgical Nursing Journal, Mashahir Square, Zahedan Nursing and Midwifery University. P.O. Box: 98169-13396.

Tel: +98 541 2438473 fax: +98 541 2442481, email: ijmsn@zaums.ac.ir

Medical– Surgical Nursing Journal

No 3 , Volume 2 , April 2014 , ISSN : 2322-178X

ORIGINAL ARTICLES

- Designing a model for spiritual care in rehabilitation of cancer patients.....70
Mozhgan Rahnama, Masoud Fallahi Khoshkenab, Sadaat Seyed Bagher Maddah, Fazlollah Ahmadi
- The impact of valerian root extract on mood and behavioral symptoms severity in premenstrual syndrome.....76
Zahra Behboodi Moghadam, Masoumeh Kheirkhah, Shahnaz Golian Tehrani, Saied Ghudarzi, Hamid Haghani, Roghaye Shiroodgholami
- Dialysis adequacy in diabetic and non-diabetic patients admitted to a hospital in Gonabad, Iran in 2012.....83
Maryam Eshghizadeh, Kowkab Basiri Moghadam, Tahereh Baloochi Beydokhti, Zahra Safarpoor Gharib, Sharareh Mokhtari
- Effect of phone follow-up on quality of life in type II diabetic patients.....90
Sakineh Sabzevari, Tahereh Lashkari, Fariba Borhani, Abbas Abbaszadeh
- Evaluation of nutritional status in pregnant women in Iranshahr, Iran.....98
Farzaneh Montazerifar, Mansour Karajibani, Mitra Sotoudeh, Elham Amrollahi Bioki
- The effect of education based on the collaborative care model on the nutritional behaviors of family members of patients with type II diabetes.....106
Mehdi Mamene, Sima Lakdizaji, Azad Rahmani, Mojgan Behshid
- Effects of stability exercises in water on pain intensity and balance indexes in subjects with nonspecific chronic low back pain.....113
Mahdi Mahjur, Seyed Aliakbar Hashemi Javaheri, Amir Shahriar Ariamanesh, Nahid Khosraftaryazdi, Azam Enferadi

SHORT COMMUNICATION

- The Effect of EMLA cream on pain of venipuncture in 6-12 years old children admitted to hospitals of Rafsanjan University of Medical Sciences, Iran, in 2013.....119
Parisa Shah Mohammadi Pour, Golnaz Foroogh Ameri, Majid Kazemi, Yones Jahani